

ALIPIRE

"O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul! Totul este deșertăciune" (Ecl. 1:2)

N-aș vrea nici măcar amintire
Din mine rămasă în urmă
Prin rânduri în cărți de citire
Când totul în urmă se curmă...

N-aș vrea rond de flori cimitire
Nici criptă n-aș vrea nici postumă
Spre-a celor plecați amintire
Când totu-n deșert se rezumă...

N-aș vrea mai nimica din fire
Din lauri centauri de turmă
Să lase din mine-amintire
Când urma se șterge în urmă...

N-aș vrea nici să vreau osebite
De jos mai presus să mă pună
Sicriu peste altu-amintire
Când totul se-ntoarce-n țărână...

.....

Și tot parcă-aș vrea alipire
De Tine din lut alb și humă
Când suflet pătrunde-n simțire
În lumea cea nouă mă-ndrumă...
